

Obecní zpravodaj

pro Mukařov, Srbín a Žernovku

www.mukarov.cz

Vydává Obec Mukařov - ročník 4 - číslo 1 (leden/únor 2018)

ZDARMA

Vážení a milí čtenáři, zdravíme vás na prahu historického osmičkového roku. I v Mukařově se budeme více zabývat historií a jejím propojením se současností. A přispět chce i náš Obecní zpravodaj.

Krásným příkladem je vyprávění paní Růženy Tipplové, která v obdivuhodně duševní svěžesti oslavila vloni v prosinci sté narozeniny. Je tedy téměř o rok starší než naše republika a její optimistický a vyrovnaný pohled na život i svět by jí mohli mnozí z nás závidět.

Ve speciální příloze se věnujeme nejstarší historii Mukařovska, seznámíme se s archeologickými nálezy i s prameny, které představují vlastní paměť našich obcí – obecními kronikami. Ty podávají svědectví o době svého vzniku nejen fakty, ale i stylem a formou zápisu, občas včetně kouzla nechtěného humoru.

Ve zprávách o dění v obci se krátce ohlížíme za nejkrásnější svátky v roce a pozoruhodnými akcemi, které je už tradičně provázejí a do našeho uspěchaného života vnášejí aspoň na chvíli trochu klidu i skoro zapomenutý pocit sounáležitosti s rodinou, sousedy i křesťanskou tradicí. Jsou to hodnoty, které nás také spojují s historií a pomáhají nám, stejně jako našim předkům, překonat nejen temné období zimního slunovratu, ale i další trampoty a obtíže.

Betlémské světlo je už kdesi daleko za námi, pomalu ale přibývá světla denního a slunečních paprsků. Snad nám posvítí i na malichernosti a zbytečnou nevráživost, která se v posledních měsících snaží opanovat veřejný prostor bez ohledu na slavná výročí.

A doufejme, že k lepší náladě přispějí i dobré zprávy, které přináší tento zpravodaj – třeba o nadějném řešení věčné otázky „kam s odpadem“, nebo o aktivitách Kulturního a komunitního centra Mukařov, které se vedle stále širší nabídky kroužků a kurzů stává i místem ke společnému setkávání a smysluplné diskusi. Příjemné a užitečné čtení přeje

Kateřina Čadilová

Historický rok – i pro nakládání s odpady

Přelom roku se na obecním úřadě a v zastupitelstvu vždy nese mimo jiné ve znamení přípravy rozpočtu na rok další. Asi každý ví, že rozpočet obce není nic jiného, než dlouhý seznam příjmů a výdajů, které by měly být vzájemně v rovnováze. Tedy – obec by se neměla dostat s utrácením do minusu, ale ani přílišné šetření, nemá-li svůj důvod například ve spojení na velké investiční akce, není úplně ideální.

A tak máme na jedné straně částku, která představuje s větším či menším odhadem předpokládané příjmy obce, na druhé pak její výdaje. Ty lze rozdělit na tzv. povinné výdaje, jako je například zajištění nákladů na provoz školy a školky, provoz veřejného osvětlení, náklady na zajištění pořádku v obci, podíl na zajištění autobusové dopravy, dostatečné zajištění akceschopnosti jednotek hasičů atd.

Teprve po rozdělení těchto povinných výdajů může Finanční výbor přistoupit k návrhu rozdělení zbývajících částky na nejrůznější investiční akce, opravy komunikací, rozšiřování sítí chodníků, veřejného osvětlení, vodovodu, rozhlasu.

I společnosti, které zajišťují pro obec jednotlivé služby, sestavují své rozpočty. Na jejich základě pak obci předloží cenu služeb na následující období. Do obecního rozpočtu je pak třeba zapracovat ceny vodného a stočného, energií, případně svozu komunálního odpadu. A právě v případě společnosti Marius Pedersen, zajišťující svoz odpadu, jsme s napětím očekávali cenovou nabídku, neboť již déle se ví, že na trhu práce je v našem regionu nejen nedostatek lidí, kteří jsou ochotni pracovat jako „popeláři“, ale současně se i navyšují ceny za skládky a spalovny. Dle očekávání k navýšení ceny u všech typů svozů došlo, a to o cca 10–15 %, přičemž není vyloučeno, že tyto ceny dále porostou ještě během tohoto roku.

Na zastupitelstvu jsme tak řešili nejen to, zda

celé navýšení promítnout do konečných cen, ale i to, existuje-li způsob, jak systém svozu odpadu zefektivnit, a tím – pokud možno – i zlevnit.

Ohledně cen se nakonec zastupitelstvo rozhodlo celé navýšení nepromítat do cen svozu v roce 2018 a částečně je pokrýt z rozpočtu obce. Toto řešení je ale dlouhodobě neudržitelné, už proto, že – jak jsem už zmínil – náklady na ukládání a

Sněhová kalamita v roce 1970

likvidaci odpadu se budou stále zvyšovat. Jedním z řešení, které již nějakou dobu propagují a které se začíná v okolních obcích osvědčovat, je možnost separace odpadů již přímo v domácnostech, a to formou umístění nádob na plasty a papír přímo k nemovitostem podobně, jak je tomu již delší dobu s bioodpadem. Ukazuje se, že tento způsob dokáže snížit množství objemného směsného odpadu až o třetinu, a tudíž i o třetinu snížit náklady konečných uživatelů.

Dalším pozitivem je postupné odstraňování nevzhledných stanovišť na separovaný odpad rozmístěných po obci a věřím, že uživatelé uvítají i to, že zapůjčení nádoby i svoz vytríděného odpadu – papíru a plastu, je pro občany zdarma.

Nový systém svozu separovaného odpadu bychom rádi zavedli již v jarních měsících letošního roku a já pevně věřím, že i když bude vyžadovat součinnost občanů, o tuto službu bude zájem a postupně se rozšíří do všech domácností.

Rudolf Semanský, starosta obce

V čísle dále najdete:

Z obecního úřadu

Aktuality ze zastupitelstva a výborů obce na str. 2 a 3

Speciál

Nejstarší historie Mukařova, Srbína a Žernovky na str. 5 až 8

Víte, že...

Důležitá sdělení a kalendárium na str. 12

Názor zastupitele

Mgr. Ondřej Jakob
zastupitel za TOP 09

Jsem zastupitelem obce Mukařov již druhé volební období. I proto, že mám tři děti, vzal jsem si jako prioritu školsví. Jsem za naši obec také členem Školské rady. Největším

problémem byla nedostatečná kapacita školy i školky. Mám proto radost, že se nám spolu s kolegy zastupiteli v této oblasti podařilo dosáhnout celé řady věcí. Rozšířili jsme školní jídelnu (to byla podmínka dalšího rozšiřování školy), zrekonstruovali jsme školu i školku a k oběma postavili nové budovy. Moc bych si přál, aby se nám ještě podařilo co nejdříve vyřešit otázku nové tělocvičny.

Jsem také rád, že naše obec má konečně nový, lepší a modernější územní plán (ÚP). Dle mého názoru, Mukařov nemá infrastrukturu na nějaký výrazný skokový nárůst obyvatel, prosazoval jsem proto úplný zákaz výstavby bytových domů. Výsledné kompromisní řešení zvyšuje (oproti původnímu ÚP) možnost obce zasáhnout do takovéto výstavby. A to je jedině dobře. Bohužel s výstavbou, která probíhá ještě podle starého ÚP, již nic dělat nemůžeme.

V naší obci bydlí několik zajímavých osobností, na které můžeme být právem hrdí. Přál bych si, aby se nám povedlo je více zapojit do společenského života naší obce. Myslím například pana Theodora Pištěka, malíře, výtvarníka a držitele Oscara za film Amadeus, či Jiřího Holoubka, výborného zpěváka, kytaristu, moderátora (ČRo) a frontmana slavné kapely Spirituál kvintet. Bylo by skvělé Jirku vidět v Mukařově někdy i vystupovat, ať již samostatně či s celou kapelou.

Je vidět, že osud naší obce není obyvatelům Mukařova lhostejný. Mám upřímnou radost z toho, že se snaží více zapojovat do veřejného dění. Z řady obcí okolo Prahy se staly pouhé „noclehárny“. Doufejme, že se i nadále Mukařovu takovýto osud vyhne. Za sebe mohu říci, že jsem optimista a udělám vše pro to, aby se tak nestalo.

Z jednání Zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce Mukařov (ZO) zasedá jednou měsíčně, zpravidla každé druhé úterý v měsíci. Zápisy ze zasedání jsou uveřejňovány na úřední desce obce Mukařov a na webových stránkách www.mukarov.cz.

Na prosincovém zasedání zastupitelé schválili cenovou nabídku firmy Marius Pedersen na **svoz komunálního odpadu a bioodpadu** v roce 2018. Protože reálně hrozí další navyšování cen, zastupitelé pověřili starostu zjištěním zkušeností se svozem separovaného odpadu v individuálních nádobách, který je zaveden v některých obcích v okolí. Zastupitelé dále schválili **ceny vodného a stočného pro rok 2018** ve výši 43,57 Kč/m³ (vodné) a 47,20 Kč/m³ (stočné) včetně DPH.

Zastupitelé byli seznámeni s prací na **pasportu komunikací** v obci, na který naváže plán oprav a analýza dopravního značení, schválili návrh **územní studie pro lokalitu Bi 34** na Žernovce, včetně řešení veřejné zeleně. Na studii naváže uzavření plánovací smlouvy, která bude závazná i pro budoucí majitele jednotlivých stavebních pozemků v této lokalitě i v sousední lokalitě Bi 35.

Na programu byl i návrh vlastníka pozemků v **lokalitě Bi 27** na Srbíně na výstavbu obecně prospěšné stavby. Zastupitelé se však shodli na tom, že v současné době nemá obec pro stavbu v této lokalitě adekvátní využití. V diskusi rovněž vyjádřili nesouhlas s pokračováním výstavby domů o třech bytových jednotkách, neboť se podle mínění některých zastupitelů nejedná o soliterní rodinné domy. To ovšem záleží na výkladu pojmů, protože územní plán připouští, aby rodinný dům měl až tři bytové jednotky.

Zastupitelé byli informováni o **otevření prodejny PENNY** v Mukařově, které se zpozdilo oproti původnímu plánu o deset dnů kvůli schválení požárním technikem. Zastupitelé vzali na vědomí také informaci o prodeji hasičského dopravního automobilu Ford Transit do obce Květnice, protože

hasiči místo něj pořídili nový automobil Mercedes (z dotačních prostředků Ministerstva vnitra, Středočeského kraje a obce Mukařov). Dále byli zastupitelé informováni o **zřízení ohlašoven požáru** v Mukařově a na Žernovce.

Na prvním zasedání zastupitelstva v roce 2018 byla schválena **obecně závazná vyhláška o cenách komunálního odpadu** v roce 2018 s pouze velmi mírným navýšením oproti roku 2017. Byl přijat také záměr co nejrychlejšího **zavedení individuálních nádob na separovaný odpad** (termín je ale závislý na kapacitních možnostech svozové firmy, která musí nádoby nechat vyrobit). Na webu obce bude zveřejněna anketa o tomto způsobu likvidace separovaného odpadu.

Zastupitelé schválili **rozpočet obce Mukařov** v celkové výši 91 milionů korun. Díky zvýšeným příjmům bude možné v roce 2018 realizovat více projektů a podpořit všechny spolky v obci v jimi požadovaném rozsahu. Zastupitelé si schválili **odměny na základě platné vyhlášky** – zatímco dosud pracovali všichni neuvolnění zastupitelé na základě vlastního rozhodnutí ze začátku volebního období zcela zdarma, od ledna 2018 do konce volebního období budou mít jednotnou odměnu 1819 měsíčně hrubého.

Znovu se probírala i otázka **přístavby mateřské školy** pro ředitelnu – po zvážení možnosti dřevostavby nebo kontejneru bylo zadáno zpracování stavebního projektu na zděnou přístavbu. Zastupitelé diskutovali o žádosti o **povolení zřízení kasina** v hotelu Pataki na Žernovce, kterou jednomyslně zamítli a vyjádřili se pro zpracování vyhlášky plošně zakazující hazard na celém území obce.

Kateřina Čadilová

Výbory zastupitelstva obce

Na začátku nového roku jsme požádali předsedy jednotlivých výborů o stručné shrnutí dosavadní činnosti i plánů do budoucna.

Finanční výbor (Tomáš Bergmann)

Zásadní dokument, který FV zpracovával na přelomu roku, byl rozpočtový výhled. V roce 2017 jsme se sešli šestkrát, krom běžné agendy ohledně rozpočtu, rozpočtových změn (byly tři), a plánování rozpočtu pro rok 2018, jsme provedli kontrolu hospodaření ZŠ a MŠ, probírali jsme refinancování obecních úvěrů a další záležitosti ohledně finančního plánování. FV také každoročně

dává náměty a návrhy zastupitelstvu, které se týkají jednotlivých projektů, jejich realizací a plánování. Rád bych ještě zdůraznil, že noví členové FV se zapojili skutečně plnohodnotně a jejich práce, postřehy a názory jsou pro FV přínosem.

Výbor pro pořádek a bezpečnost (Jiří Šavrdla)

Výbor se v roce 2017 zabýval mimo jiné problematikou řešení dopravy v obci. Kon-

krétně situace v Zelené ulici v Mukařově je zvláště v ranních hodinách vážná, a i vzhledem k tomu bylo rozhodnuto, že obec Mukařov nechá zpracovat návrh dopravního řešení na všech komunikacích. Tomu muselo předcházet zpracování pasportu komunikací, který je v tuto chvíli hotov. V dalším kroku bude zadáno zpracování výše zmíněného dopravního řešení. Dále byla řešena uvažovaná stavba prodejny Lidl na konci Mukařova směrem na Louňovice, její případné dopady na bezprostřední okolí a návrhy obce tak, aby stavba co nejméně omezovala občany v okolí, případně aby toto omezení bylo nějak kompenzováno. Se společností Lidl budou v průběhu roku 2018 jednání pokračovat a řešení prodejny

se bude doladovat. Posledním významným tématem je pak provoz Lomu Žernovka. V této věci vedení obce intenzivně komunikuje jak s občany, tak s majitelem lomu. Obě strany či tábory zastávají svá, v podstatě rozumná a pochopitelná stanoviska, a najít shodu nebude lehké.

Historická zátěž v této lokalitě je dána hlavně zvyklostí na určitý stav „netěžby“ a jakýkoliv posun směrem k zintenzivnění těžby je tedy pochopitelně přijímán velmi negativně. Stejně tak i související projevy intenzivnějších prací, jako je zvýšená intenzita dopravy, hluku, prašnosti apod.

Výbor kontrolní a výbor pro sociální a kulturní věci (František Pokorný)

Zprávy ze sociálního a kulturního výboru

zveřejňujeme průběžně, kontrolní výbor bude až v lednu s plánem pro rok 2018.

Školský výbor (Radek Hejduk)

V minulém roce se školský výbor nesešel a vtuto chvíli nemám žádné informace pro zveřejnění v Obecním zpravodaji.

Výbor pro životní prostředí (Lukáš Podaný)

Výbor pro životní prostředí se v roce 2017 věnoval především drobným výsadbám a zlepšování prostředí v obci – např. u nového pavilonu školky nebo u studny v Obecní ulici. Na Žernovce se pracovalo na novém stání pro kontejnery a postupně se začíná naplňovat i vize sdíleného zeleného prostoru nad restaurací Montgomery.

Aktuální téma: Lom Horka v Žernovce

Již několik měsíců na zastupitelstvu řešíme návrh na rekultivaci lomu Horka v Žernovce. Je to hodně silné téma, ke kterému dokonce 1. prosince 2017 proběhlo veřejné zasedání v restauraci Montgomery na Žernovce. Zde jsem se vyjádřil proti zamýšlenému zavezení lomu Horka v Žernovce. Některým občanům Žernovky se moje argumenty líbily, jiným ne. Nicméně jako zastupitel jsem proti závozu lomu. Jaké mám k tomu důvody?

Původní plán likvidace spočívá ve vytvoření jednotlivých stupňů na úrovních 405, 413, 419, 425 a 431 metrů nad mořem. Mezi těmi stupni budou plochy (lavice) o šířce 5 m. Závětrné svahy budou upraveny do stabilního sklonu a očištěny tak, aby nedocházelo k narušení a pádu kamene do prostoru lomu. Výsledkem bude upravený jámový lom a na dně lomu se vytvoří jezero s hladinou na úrovni kót 407 až 410 metrů nad mořem. Celý prostor bude oplocen a opatřen výstražnými tabulemi.

Změna plánu likvidace spočívá v tom, že vytěžená část lomu bude zavezena navážkou nezávadným certifikovaným materiálem. Zavážka bude ze zeminy, hlušiny a kamení žulového původu, které budou splňovat požadavky na obsah škodlivin v odpadech využívaných na povrchu terénu ve smyslu přílohy č. 10 k vyhlášce č. 294/2005 Sb. Řešení navážky vychází z předpokladu dovážení zásypaného materiálu nákladními automobily a ukládání z jihozápadní strany. Území bude pak upraveno na lesní pozemek.

A co mi vlastně na tomto způsobu likvidace vadí?

1. Výše uvedená vyhláška přesně definuje koncentraci škodlivin v sušině odpadu. Jinými slovy kolik škodlivin může být v lomu, aniž by byla porušena příslušná vyhláška. Pokud by objem zaváženého prostoru lomu byl 100 000 m³, při uvažované hustotě sušiny 1 650 kg / m³ a limitních hodnot kovů a uhlovodíků v miligramech/kg, pak se propočtem dostáváme na zajímavá čísla: 33 tun chromu, 13,2 tuny niklu, 16,5 tuny olova, 29,7 tuny vanadu a pak 49,5 tuny tzv.

uhlovodíků C10 – C40, což jsou skupiny omezeně rozpustných látek ve vodě a z chemického hlediska se jedná o tuky, oleje a ropné produkty. Podle vyhlášky je tento stav v pořádku. Zároveň dodávám, že se jedná o limitní hodnoty, které nemusí být naplněny. V roli zastupitele nechci tedy zvednout ruku pro zásep a mít na Žernovce v jámě tyto chemické prvky.

2. Zastupitelé by se měli vyjádřit k závazným stanoviskům dotčených orgánů státní správy (Krajský úřad Středočeského kraje, Městský úřad Říčany – odbor životního prostředí, Česká inspekce životního prostředí). Zatím nemáme žádné kladné stanovisko orgánu státní správy k uvažovanému záměru. Celá rekultivace navíc bude podléhat projednání v zajišťovacím řízení, což je poměrně složitý proces vyhodnocení vlivu na životní prostředí známý pod anglickou zkratkou EIA.

3. V územním plánu obce Mukařov se jasně říká, že lom Horka je tzv. významný krajinný prvek, vyplývající ze zákona č. 114/1992 Sb. O ochraně přírody a krajiny. Důvodem, proč tento lom byl registrován jako významný krajinný prvek, a předmětem jeho ochrany je skutečnost, že se jedná o lom. Záměr v podobě zavezení lomu představuje zničení tohoto významného krajinného prvku, a to je podle mě nepřijatelné.

4. Dále je zde otázka negativního vlivu na spodní vody. Není přece jenom lepší zachovat původní koncept ukončení těžby lomu? Nejsem odborník na hydrogeologii, ale položil jsem si otázku, co by se asi stalo, pokud by se zmíněné chemické prvky mohly dostat do spodních vod? Zatím mě

nikdo nepřesvědčil, že se tak nestane.

5. Nebudu se vyjadřovat k podnikatelskému záměru pana Telváka na vybudování relaxačního a sportovního centra s umělým kopcem se sjezdovkou, hotelem, lanovým centrem, horolezeckou stěnou, paintballem, spa atd. Mám zde jednu faktickou poznámku. Schválený územní plán nepočítá s využitím pozemků pro tyto účely.

6. Otázka dopravy není rovněž vyřešena. Je jasné, že přístupová cesta do lomu není přizpůsobena ani na intenzivní těžbu, a ani na případný provoz potřebný k zasypání lomu, který je odhadován na osm let.

7. Na listopadovém zastupitelstvu jsme slyšeli návrh na možný on-line monitoring a fyzickou kontrolu dopravovaného materiálu na zavážku. Podle mého názoru se jedná o nedostatečné kontrolní mechanismy. Tímto způsobem nelze účinně kontrolovat složení zavážky. Web kamera se může pokazit a lidský faktor kontroly může selhat. Skutečně bude mít každá fůra zavážky svůj certifikát?

Oceňuji, že nás pan Telvák o tomto svém podnikatelském záměru informoval. Chápu občany Žernovky, že nechtějí být obtěžováni hlukem z intenzivní těžbařské činnosti. Podle mého názoru budoucí ukončení činnosti lomu a způsob jeho likvidace nesmí poškodit veřejný zájem.

Petr Doležel,
zastupitel za SDH Mukařov

Redakční poznámka:

Přes opakované výzvy se nepodařilo získat vyjádření nikoho ze zastánců zavezení lomu.

Slovem i obrazem z naší obce

Novinky v KKCM

Poté, co si Kulturní a komunitní centrum vyzkoušelo premiéru výstavy betlémů, pokračuje v inovacích nabídkou nových programů. Některé běží už od ledna, další startují s novým školním pololetím.

Pro dospělé byl nově otevřen kurz zumbý – zatím vždy v pondělí od 19 do 20 hodin, v případě zájmu je možné přidat i paralelní kurz ve čtvrtek. Připraven je i kurz terapie hormonální jógou (středa od 18 hodin), cvičení na břicho a pánevní dno (středa od 19 hodin) a power jóga (pátek od 17 hodin). Kroužky pro děti vesměs pokračují z prvního pololetí, novinkou je výtvarný kroužek pro školní děti (pondělí od 14 hodin), šachový kroužek (pondělí od 17 hodin) a chovatelský kroužek, který nahradí přírodní pokusy (pátek od 14 hodin).

Po vánoční pauze se můžete těšit na tradiční kavárničky – každý poslední čtvrtek v měsíci – a nový program – Křeslo pro hosta každý druhý čtvrtek. Sejdeme se i na tradičním vynášení Morany, které se letos koná v neděli 18. března.

Podrobnosti o dění v KKCM sledujte na www.kkcm.cz.

Kateřina Čadilová, Mukařovsko

Tříkrálová sbírka

Sbírka v našich obcích opět zlomila rekord! V Mukařově začátkem ledna proběhla tradiční charitativní Tříkrálová sbírka. Dobrou zprávou je, že se čím dál více lidí hlásí jako dobrovolníci - koledníci a čím dál více lidí se o tuto akci aktivně zajímá a má vůli se do ní zapojit,

včetně finančního příspěvku. Letos se do tří kasiček u nás vybralo celkem dvacet tisíc korun, což je nejvyšší částka, kterou tu koledníci kdy vybrali. Prostředky ze sbírky budou využity na podporu lidí v nouzi. Jde o různé formy pomoci pro nemocné, lidi s postižením, seniory či matky s dětmi v tísní. Většina vykoledovaných prostředků zůstává přímo v regionu, kde byly vybrány.

Tříkrálová sbírka se stala v naší zemi tradicí. Od roku 2001 se koná celorepublikově. Tradice má svůj prapůvod již ve středověku. Samotný svátek Tří králů se slaví 6. ledna. Zkratka K+M+B se sice někdy nepřesně vykládá jako iniciály tří králů (Kašpar, Melichar, Baltazar), ale jde o zkratku požehnání Christus mansionem benedicat – Kristus ať požehná tomuto domu. Díky všem, kteří se letos na této akci podíleli. Pomohli jste tak záslužně a potřebně věci.

Ondřej Jakob

ZŠ Mukařov vítá rok 2018

Rok 2017 byl pro Základní školu Mukařov v několika bodech rekordní. Za všechny hlavně dva – rekordní počet žáků a tříd. Na konci roku 2017 školu navštěvovalo 594 dětí ve 26 třídách. Kromě šestých ročníků jsou všechny třídy poměrně hodně obsazeny, počet nad 25 žáků již není ničím výjimečným. Velký počet dětí je důvodem, že se učí ve všech třech budovách školy – 1. a polovina tříd 2. v kontejnerové přístavbě školy, 1. stupeň ve staré a 2. stupeň v nové budově školy. V tomto roce se konaly poprvé společné přijímací zkoušky na střední školy s maturitou. Všem našim zájemcům z devátých tříd se

podařilo je zdárně vykonat a byli přijati na školy dle svého výběru. Na různých akcích školy jsme přivítali širokou rodičovskou veřejnost a myslíme, že tyto akce – Akademie, Ples, Hvězda, apod., se nám povedly. A co nás čeká v roce 2018? Očekáváme, že k zápisu do 1. tříd se dostaví větší počet dětí, než jaký bude škola vzhledem ke své kapacitě schopna přijmout. Aby byl dodržen stávající počet odborných učeben, který škola potřebuje k výuce odborných předmětů, jako jsou cizí jazyky, chemie, přírodopis a tělesná vý-

chova, nemůže již navýšit počet kmenových učeben. V současné době to vypadá, že škola bude moci pro školní rok 2018–19 přijmout pouze 75 dětí do tří tříd. V oblasti materiálního vybavení školy plánujeme ve spolupráci s Muzeem v Říčanech lehkou úpravu areálu školy. Dále bychom rádi dokončili obnovu fasády staré budovy společně s jejím zateplením. O tomto bodu, stejně jako o nutnosti vybudování dalších prostor pro tělesnou výchovu žáků, jedná škola se zřizovatelem školy. Přejme si, ať se nám podaří zrealizovat vše, co jsme si vytýčili.

Jana Novotná, ZŠ Mukařov

Mukařovská Hvězda hvězd 2017

Tradiční pěvecké soutěže pro děti od 6 do 15 let o Mukařovskou Hvězdu hvězd se zúčastnil rekordní počet dětí, celkem 58. Největší konkurence byla v kategorii 6-9 let a v soutěži dvojic. Mukařovskou Hvězdou hvězd pro rok 2017 se stala Kateřina Jakobová s písní Jednoho dne se vrátíš. Jana Novotná děkuje za pořadatele všem sponzorům a organizátorům, kteří umožnili konání dalšího ročníku soutěže, a těší se na další, 15. ročník na podzim roku 2018.

Jana Novotná, ZŠ Mukařov

Vánoční zdobení

Dne 4. prosince 2017 se žáci Základní školy Mukařov sešli spolu s učiteli před budovou školy, aby přivítali předvánoční čas. Počasí přálo a napadl čerstvý sníh. Na začátku paní ředitelka všechny pozdravila, popřála, a tím odstartovala vánoční prozpěvování. Všichni si zazpívali koledy za doprovodu varhan. Následně žáci ozdobili jehličnany v okolí školy ozdobičkami, které předtím vyrobili v hodinách přírodopisu, výtvarné výchovy a při pracovních činnostech. Žáci z 1. stupně vytvořili různé řetězy a ozdoby z plastu, alobalu a polystyrenu. V rámci laboratorních

Pokračování na straně 9

Mukařov v zrcadle archeologických nálezů

Mukařov se nachází v oblasti, která byla osídlena z pohledu nejstarších dějin naší země relativně „nedávno“. Oblast tzv. pomezního hvozdu oddělujícího pražskou kotlinu a dnešní Kouřimsko se vždy vyznačovala chladnějším a vlhčím klimatem a patrně i z těchto důvodů nebyla po většinu pravěku považována za místo vhodné k osídlení.

Rozdíl několika mála stupňů, o pár dní déle trvající sněhová pokrývka, ale i špatně propustné žulové podloží bylo příčinou toho, že černokosteleckým lesům se pravěcí obyvatelé spíše vyhýbali. Nejbližším místem s výraznějšími doklady pravěkého osídlení jsou Říčany, odkud pocházejí nálezy z mladší doby kamenné a také velké sídliště z doby Keltů (mladší doba železná, 400-0 př. n. l.). Na okraji tzv. staré sídlení oblasti se nachází také hradiště ze starší doby železné (750-400 př. n. l.) severně od Břeží v poloze Šance.

Výjimečné jsou proto nálezy dvou kamenných nástrojů ze severního okraje Srbiná. Broušenou sekeru (na obrázku) i sekeromlat s vyvrtaným otvorem pro topůrko vyrobili nositelé kultury s vypíchanou keramikou z mladší doby kamenné (5. tisíciletí př. n. l.). S velkou pravděpodobností zde však nebylo v tomto období větší sídliště a kamenné sekerky můžeme považovat za ztracené či zapomenuté.

Kamenná sekerka ze Srbiná

Počátky historie osídlení Mukařova bohužel písemné prameny nezachycují. O to více informací nám poskytuje archeologie. Nejstarší známé archeologické nálezy byly objeveny v roce 1890 při stavbě dnešního kostela. Při hloubení jeho základů bylo objeveno 11 hrobů, v jejichž výbavě se nacházely tzv. esovité záušnice – jednoduché drátěné šperky s roztepaným koncem stočeným do tvaru písmene S. Záušnice obvykle zdobily skráně žen a byly upevněny na textilním nebo koženém pásku. Tento typ šperku patří k nejrozšířenějším ženským ozdobám raného středověku. Poprvé se objevují v 10. století v době prvních Přemyslovců; nicméně mukařovské nálezy můžeme zařadit až do nejmladší fáze jejich výskytu, tedy na přelom 12. a 13. století, kdy měl tento šperk průměr 4–5 cm.

Současně se stavbou nového kostela byl zbourán jeho předchůdce, který stál v místě dnešního hřbitova. Z kresby datované do roku 1850 můžeme soudit, že se jednalo o jednoduchou jednolodní stavbu se zvonici

přistavěnou na jižní straně. Podobu presbytáře (kněžiště) bohužel kresba nezachytila. Okno s lomeným obloukem naznačuje, že stavba mohla být vystavěna v gotickém slohu. Můžeme však uvažovat o tom, že tento kostel mohl být postaven i dříve a mohl být ve svém jádru románský. Svědčil by pro to nálezy olovených plaket s vyobrazením čtyř evangelistů v nárožích kostela. Tento zvyk máme totiž doložen v řadě románských kostelů na území celých Čech.

Další doklady středověkého osídlení se objevily při hloubení požární nádrže v roce 1953 v dnešním parku, který se nachází na levém břehu říčky Výmoly, západně od dvojice mohutných dubů. Tato nádrž byla později zasypana, ale její půdorys je viditelný na leteckých snímcích z padesátých let. Záchraný archeologický výzkum provedený pracovníky Národního muzea v roce 1966 na zahradě domu č.p. 20 v Tyršově ulici přinesl kromě běžně nacházených zlomků keramických nádob i části kachlů pocházejících z 15. století. Další stopy středověkého osídlení byly objeveny při skrývkách ornice spojených se stavbou dnešní požární nádrže v roce 1971. Protože skrytá půda byla rozvezena na řadu zahrad, je i v dnešní době možné stále nacházet nálezy pocházející původně z tohoto prostoru téměř po celém Mukařově. Poslední archeologický výzkum proběhl v centru obce v roce 2000, a to v souvislosti s výstavbou inženýrských sítí v Tyršově a Příčné ulici. Podařilo se při něm zachytit stopy osídlení datované do 13.–17. století.

Přestože archeologických nálezů z katastru obce není mnoho, poskytují nám poměrně komplexní obrázek o rozsahu a vývoji Mukařova od jeho počátků až do doby třicetileté války, kdy Mukařov téměř zanikl. Jádro

Esovité záušnice nalezené v roce 1890 při stavbě kostela

Mapa stabilního katastru (1841) s vyznačením polohy původního kostela

středověkého Mukařova můžeme situovat na mírné návrší na pravém břehu říčky Výmoly. Hlavní osu tohoto osídlení, které můžeme datovat na přelom 12. a 13. století, tvoří dnešní Tyršova ulice. Patrně ve stejné době mohl být postaven i kostel, ke kterému přiléhá hřbitov. Další menší usedlosti se nacházely jihozápadním směrem od centra obce a po obou stranách lemovaly údolí Výmoly.

Přestože na počátku bylo řečeno, že Mukařov a jeho okolí patří spíše k oblastem s nižším výskytem archeologických nálezů, nejedná se o krajinu archeologicky nezajímavou. V černokosteleckých lesích se nachází celá řada zaniklých středověkých vsí, které společně se zbytky úvozových cest a stopami středověkých polí představují unikátní kus dochované středověké krajiny.

V nejbližším okolí Mukařova najdeme zaniklé Janovice, na katastru Štíhlíc se nachází zaniklá vesnice i s tvrzí a na hrázi jednoho z rybníků na Vyžlovce v poloze Ve spáleném si můžeme představit vodní mlýn, který sloužil obyvatelům této bezejmenné vesnice. Relikty středověkých stavení jsou na řadě míst dosud patrné i na povrchu a mohou být zajímavým cílem výletů a místem objevování naší nejstarší historie.

Na tomto místě je však třeba zdůraznit, že povrchové stopy obydlí i hospodářských staveb jsou velmi zranitelné a jakýkoli terénní zásah může znamenat nenávratnou ztrátu naší společné historie. Hledání případných „pokladů“ by však bylo pošetilé, a to i proto, že kamenitá půda dávala obyvatelům tehdejších vsí jen velmi skromnou obživu.

Více o archeologických nálezech nejen v okolí Mukařova najdete na

<http://www.archeologickyatlas.cz/cs.hg>

Jan Mařík,

ředitel Archeologického ústavu AV ČR

Mukařovsko od pravěku po vznik první republiky

Říčansko bylo osídleno už v mladší době kamenné (někdy v 8. až 6. tisíciletí př. Kristem). Osídlení, tehdy už jistě zemědělské, máme doloženo nálezy kamenných nástrojů z Uhříněvsí, Pacova a dalších míst, v Říčanech bylo odkryto celé sídliště. V době bronzové (2. tisíciletí př. Kristem) byly osídleny nedaleké Doubravčice. Ty se ve starší době železné dočkaly opevnění poté, co zdejší kraj osídlili Keltové. V mladší době železné, tedy ve 3. století před Kristem, se keltská kolonizace rozšířila k Jazlovicím a Říčánům, ve 2. století před Kristem pak byla nejspíš celá oblast ovládána z mocného keltského oppida na Závisti, pro které byly důležité zdejší surovinové zdroje.

Během 6. století po Kristu přicházejí do našich zemí Slované. Na několika místech české kotliny se usadily různé kmeny, které vytvořily samostatná kmenová knížectví. Dnešní území Říčanska leželo na východním okraji původního knížectví kmene Čechů. Zdejší oblast byla tedy oblastí pohraniční, dále na východ se táhl pomezí hvozdu, za nímž se už rozkládalo knížectví zlické a posléze kouřimské, kde v 10. století vládli Slavníkovci. Zbytky tehdejších hlubokých lesů, jež obě knížectví oddělovaly, zůstaly dodnes mezi Říčany a Kostelcem nad Černými lesy (který je po nich dokonce pojmenován), a táhnou se od Polabí až k Sázavě.

Obchodní stezka do Kouřimi

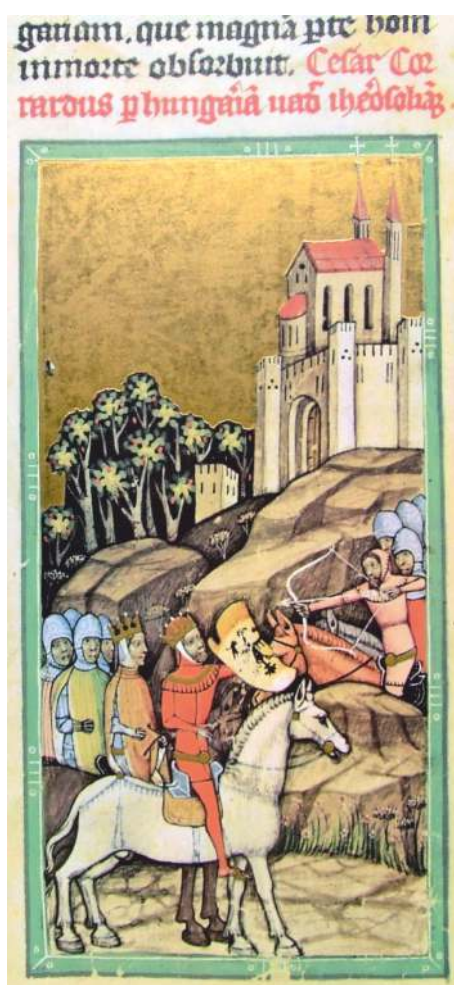
Příznivější podmínky pro rozvoj osídlení v této oblasti nastaly po sjednocení pražského a kouřimského knížectví pod vládou Přemyslovců na přelomu 10. a 11. století. Dnešní Říčansko tak přestalo být jen okrajovým územím při hranicích a mohlo těžit za své polohy při důležitých cestách v nově sjednoceném českém státě. Právě touto oblastí totiž procházela cesta z Prahy na hradiště Kouřim a o něco jižněji pak spojnice Prahy se Sázavským klášteřem, založeným v první polovině 11. století sv. Prokopem. V té době také začala být tato oblast výrazněji osídlována. Vesnice byly zakládány na kraji hlubokých lesů, o čemž svědčí jejich názvy – Dubeč, Doubravčice, Březí. Jen pomalu vesničané proměňovali hvozdy v zemědělskou půdu.

Osídlení, které se až dosud omezovalo jen na okraj velkého hvozdu, se začalo koncem 12. století rozšiřovat i do někdejšího hraničního hvozdu mezi pražskou oblastí a Kouřimskem. Se vzrůstajícím počtem populace totiž vyvstala potřeba zemědělské půdy. Proto se lidé usazovali na dosud pustých místech, která se snažili zúrodnit a hospodařit na nich. Z naléhavé potřeby nové půdy se zemědělci usazovali často na místech ne příliš úrodných. Tyto vesnice byly často velmi malé, protože větší počet lidí by se tu neutilizoval.

Někdy v druhé polovině 13. století byl vystavěn říčanský hrad a patrně ve stejné době na jeho předpolí vzniklo město a kostel sv. Petra a Pavla. Jeho zakladateli byli páni ze Všechrom. K založení Říčán došlo nejspíše kvůli lepší ochraně významné cesty z Prahy do nově založené královské Kouřimi. Nejstarší zmínka, ve které se objevuje alespoň nepřímo název městečka, pochází z roku 1289. Hradby město nejspíše nemělo, a to ani v pozdějších dobách. Uprostřed rynku byl kostel sv. Petra a Pavla, při němž byla zřízena duchovní správa města. Ačkoli byl kostel později mnohokrát přestavován, pod omítkou jsou stále zachová-

ny zdi raně gotického chrámu.

Říčany byly přirozeným střediskem oblasti na jihovýchod od Prahy. Bylo to největší sídlo v širokém okolí. Poměrně nedaleko bylo sice městečko Mnichovice, ale to se velikostí a významem nemohlo s Říčany srovnávat. Při zemské stezce mezi pražskými branami a Kouřimí leželo kromě Říčán jediné město – Kostelec, oddělený však od Říčán hradbou Černých lesů. Říčany, které samozřejmě jako

Konrádova armáda projíždí Uherskem (iluminace z Vídeňské obrázkové kroniky)

město měly právo trhu, byly přirozeným spádovým centrem celé rozlehlé oblasti. Významné postavení Říčán v oblasti se také odrazilo v tom, že zdejší kostel byl sídlem děkana. Meze děkanátu probíhaly lesem u Březí (to pod zdejší děkanát ještě spadalo) a lesem u dnešního Vojkova. L říčanskému děkanátu patřil Tehov a Kunice, ale Mukařov byl už součástí děkanátu kouřimského. Ačkoli po husitských válkách soustava děkanátů v podstatě zanikla, říčanskí faráři si titul děkana udrželi i později jako čestné označení.

Mukařov jako součást tehovského panství

Pravděpodobně za vlády Jana Lucemburského se stal Mukařov součástí tehovského panství, které se směnou počátkem 15. století dostalo do majetku kláštera augustiniánů na pražském Karlově. Vedle rozsáhlého majetku tak augustiniáni dostali i patronát nad mukařovským kostelem. Ten je poprvé doložen už roku 1352, v seznamu papežských desátků. O patnáct let později, tedy roku 1367, je v seznamu zapsáno i jméno mukařovského faráře Františka.

Za husitských válek byl klášterní majetek sekularizován (světskou mocí odňat církvi), Tehov pak patřil několika husitským válečníkům, než jej před rokem 1454 získali Kostkové z Postupic. Ti hned počátkem vlastnictví vyřešili otázku lesa u Klokočné, který byl asi od válek sotva zpochybnitelnou součástí Tehova (totéž platí v případě Srbína, v zápise roku 1407 nejmenovaného, snad původně samostatného) a roku 1509 Tehov ubránili proti nárokům bývalých majitelů – karlovských augustiánů.

Mukařov a kostelecké panství

Roku 1513 Tehov koupili Slavatové z Chlumu a Košumberka a připojili jej ke Kostelci, který koupili roku 1492 od Jindřicha Smržovského. Diviš Slavata byl jedním ze dvanácti direktorů, kteří jménem českých stavů měli proti králi bránit starobylá práva země České. Za odpor proti králi jej král Ferdinand I. potrestal konfiskací. Roku 1558 prodala Komora královská statek Kostelec nad Č. lesy za 30 tisíc kop grošů českých panu Jaroslavu Smiřickému, který si Kostelec zvolil za své sídlo a roku 1561 tam postavil nádherný zámek s kaplí a rodinnou hrobkou. K panství patřila i obec Buda-Mukařov, stejně jako Srbín a Žernovka. Později Jaroslav Smiřický rozšířil kostelecké panství o další panství jako Říčany, Uhříněves a Koloděje. Smiřičtí drželi panství až do bitvy na Bílé Hoře.

Po prohrané bitvě bylo r. 1621 panství zabráno císařem a panství Smiřických připadlo Albrechtu z Valdštejna, který statky Smiřických prodal r. 1623 knížeti Karlu Lichtenštejnovi. Mezi devíti rychtami panství je uváděna Rychta mukařovská, která zahrnovala Mukařov, Tehov, Tehovec, Všestary, Klokočnou, Menčice, Svojetice a Srbín. V majetku Lichtenštejnů zůstalo panství až do pozemkové reformy po první světové válce. Některé pozemky byly formálně v držení rodu Lichtenštejnů až do nedávného soudního rozhodnutí a spor o ně není uzavřen.

Mukařovský kostel

O Mukařovu víme více díky místnímu kostelu – ten byl od husitských válek v rukou utra-

kvistů, posledním farářem podobojí tu byl do roku 1620 David Galli či Havlův ze Žlutice, a po zrušení fary byl kostel připojen ke Kostelci nad Černými Lesy. V první polovině 17. století je mukařovský kostel uváděn jako komendantní s osadami Buda, Louňovice, Srbín, Svojetice, Tehovec a Žernovka.

Obec Mukařov byla roku 1645 vypálena Švédy a fara i původním kostelem zřejmě zanikla, farnost připadla Kostelci. Roku 1754 pak byla připojena k faře říčanské.

To trvalo pouze do vyhlášení Tolerančního patentu roku 1784, kdy byla zde opět zřízena lokálie, která byla roku 1855 povýšena na faru. Farnost v Mukařově vydržela do roku 2009, kdy byla obec opět přiřazena do Řičan. O prvním kostele se nedochovaly žádné přesnější zprávy, další byl vybudován po třicetileté válce. Byl obdélníkového půdorysu,

východní část starého kostela zaujímal presbytář oddělený od lodi vítězným obloukem. Uprostřed jižního bloku stála věž čtvercového půdorysu.

Při bourání kostela ve druhé polovině 19. století byl v každém rohu chrámové lodi nalezen kámen s důlkem, v nichž byly z olova ulité symboly čtyř evangelistů.

V kostele bývaly tři zvony. Nejstarší velký zvon (109 cm v průměru a 84 cm vysoký) byl datovaný rokem 1573 a pocházel z dílny proslulého pražského zvonáře Bryksiho z Cimperku. Kostelu jej věnoval majitel černokosteleckého panství hrabě Smiřický. Menší zvon byl datovaný rokem 1718, třetí blíže neurčený zvon pocházel z roku 1745. Nejstarší zvon se dochoval dodnes, oba mladší menší zvony byly za první světové války roztaženy.

Kostel byl pro svou zchátralost stržen roku 1888 a vysvěcena stodola na faře, kde se pak odbývaly mše svaté.

Nový kostel, zasvěcený stejně jako jeho předchůdce Nanebevzetí Panny Marie, byl zbudován v letech 1890–1893 v pseudogotickém slohu. Stavba byla zahájena v dubnu 1890, stála 42.000 zlatých (jen pozemek stál 1 sáh 1 zlatý), a hlavním donátorem byl kníže Lichtenštejn. Lešení bylo vedeno až z místa dnešní Charitní ulice a na stavbě pracovali zdarma všichni zdejší řemeslníci.

Kostel byl vysvěcen 13. 8. 1893 světícím bis-

kupem Ferdinandem Kalousem. Vzhledem k tomu, že v okolí Mukařova se nachází velké množství lomů, byl kostel vystaven z místního žulového kamene. Věž je dodnes osazena původním zvonem z roku 1573, na který se denně zvoní poledne a klekání.

Podle materiálů uveřejněných na webových stránkách Muzea Řičany a obce Mukařov zpracovala Kateřina Čadilová

Legenda o založení Mukařova a Srbína

Podle legendy, která byla – údajně na základě dokumentů pocházejících z Kostelce nad Černými lesy – zapsána v roce 1987 do mukařovské kroniky, dostal Mukařov své jméno od zakladatele Mukara, stejně jako Srbín od Srba. Když se ve vojsku krále Vladislava II. vyznamenali vojáci Ondřej, Kubjata, Hlaváč, Myšla, Srba a Mukar, dostalo se jim od krále v Černém lese manských údělů, na nichž tito vojáci ve 12. století založili stejnojmenné dvorce a tvrze. Původ jména obce Žernovka podle všeho souvisí s mlýnskými kameny – žernovy, které se vyráběly z místní žuly.

Historie zdokumentovaná v našich kronikách

V kanceláři starosty je trezor, a v něm jsou ukryty písemné a fotografické poklady v podobě Kronik, Pamětních knih a fotoalb našich obcí. Přinášíme stručný přehled těchto písemností, během letošního roku budeme postupně představovat jejich zajímavé zápisy, obrázky a fotografie.

Když jsem viděla tu hromadu knih různých formátů a názvů, potřebovala jsem si najít nějaký klíč, jak je třídit. Jsou tu klasické Kroniky, a to Mukařova a zvláště i Srbína a Žernovky. K Mukařovu v určitých letech patřil i Tehovec a Vojkov. Pak najdeme dějinné zápisy i v takzvaných pamětních knihách, což je obsahem totéž, co kronika, liší se jen názvem. Dále je k dispozici několik alb s černobílými dobovými fotografiemi Mukařova, Srbína a Žernovky.

Jak šla léta v jednotlivých obcích

Prvním **mukařovským** kronikářem byl **Bohumil Florian**, který se narodil roku 1893 ve Šternově, okres Vlašim. V Mukařově žil od roku 1951 a v květnu roku 1953 byl Místním národním výborem v Mukařově pověřen psaním kroniky. První mukařovská kronika v úvodu popisuje z pohledu roku 1953 zpětně léta od roku 1945. Kromě toho, že Bohumil Florian moc hezky psal, také pěkně kreslil, takže kronika je opatřena řadou půvabných obrázků.

Kroniku **Žernovky** psal jako první kronikář **Jaroslav Los**. Věnoval se létům 1945–1964.

Prvních deset let od roku 1945 je popsáno hromadně a jen stručně, od roku 1955 pak popisuje každý rok zvlášť, a to až do června roku 1964, kdy došlo ke sloučení obce

Žernovka s obcí Mukařov. Jeho zápisy se věnují především těžbě kamene, tehdy pod hlavičkou podniku Povltavský průmysl kamene. Například v roce 1959 se zde dočteme, že v tomto roce nebylo možné překročit plánovanou těžbu kamene pro velmi častá onemocnění a značnou absenci zaměstnanců. Jaroslav Los popisuje různé oslavy, které se na Žernovce konaly, zejména však politické.

První písemné záznamy z obce **Srbín** najdeme v Pamětní knize, která začíná citací Zákona o obecních pamětních knihách z roku 1920. Pamětní knihu začal psát **František Sýkora**, narozený roku 1907 v Kostelci nad Černými lesy. Kronika Srbína se psala od roku 1965, ale zápisy začínají rokem 1936, kdy je zde napsáno, že byla vysázena třešňovka na Vobírce. Desátého ledna 1937 byl zvolen starostou Jan Veselý.

V letech 1939–1945 se popisuje okupace a v roce 1944 je zde zmínka o tom, že bylo rozpuštěno obecní zastupitelstvo. Místo zastupitelstva byla jmenována okresním úřadem v Českém Brodě správní komise, jejímž před-

Pokračování na straně 8

Dokončení ze strany 7

sedou byl Václav Špaček. V květnu roku 1945 byl ustaven Místní národní výbor, jehož předsedou byl zvolen František Ptáček, roku 1946

se stal předsedou Josef Špaček. Zajímavý je zápis o tom, že 30. 12. 1947 byl zvolen obecní posel, František Pokorný ze Srbína č. p. 28.

Mukařov popisně

V úvodu Kroniky Mukařova je celkem přesně popsáno místo, kde obec je. Obec Mukařov leží 27 km východně od Prahy, 7 km je vzdálena od města Říčany. Nadmořská výška u kostela je 419 m, na státní silnici u odbočky na Tehovec 425 m.

Píše se zde i o následující pověsti: Žila, byla krásná princezna, kterou kdosi ukradl a zavlkl do zdejších hustých lesů. Místní zbojníci ji mučili, ale jistý bohatýr ji vysvobodil. Pověst vypráví, že byla vysvobozena v místě, kde stojí kostel.

V dávných dobách byl zvlášť Mukařov a zvlášť Buda, kronikář Bohumil Florian někde vyhledal a zapsal, že v roce 1788 Mukařov sestával jen z budovy školy a kostela, na Budech byly čtyři domy. V roce 1893 měl mít Mukařov 11 domů a 60 obyvatel, Buda 7 domů a 34 obyvatel. Obě tehdejší osady se spojily v roce 1900 a Mukařov měl tehdy celkem 115 obyvatel a 21 domů. V roce 1913 to bylo již 118 obyvatel a 28 domů. Zajímavé je pozorovat, jak se počet obyvatel na jeden dům postupně snižoval.

K 31. 12. 1953 zde bylo evidováno 410 obyvatel, z toho 120 mužů, 190 žen a 100 dětí, 103 domů a 53 chat. Mezi léty 1945 a 1953 se narodilo 25 dětí, zemřelo 19 osob a proběhlo 17 svateb.

Sledoval se nejen počet a vývoj obyvatelstva,

ale sčítaly se i ovocné stromy. V roce 1953 bylo provedeno sčítání ovocných stromů a keřů s následujícím výsledkem: nejvíce bylo švestek, a to 1030, pak rybízů – 889, následují angrešty (617), slívy (519), ořechy (397), v dalším výčtu jsou maliny, višně, meruňky, broskve.

Zajímavé je také srovnání cen různých potravin. Například cena žitno-pšeničného chleba byla v roce 1953 pouze 2,60 korun, mouka hladká stála 2,90, rohlíky 0,30 kus. Dámské polobotky stály průměrně 116 korun, pánské 194 korun. Pan kronikář Florian rovněž krásně maloval a na Kronice se opravdu „vyřádil“. Dokázal nakreslit dojičky z doby kolektivizace a vzniku JZD a do kroniky kreslil i vtipy, třeba ten s vepříky je aktuální i dnes.

Jak Srbín hledal kronikáře

Obec Srbín (v kronice je napsáno od jména Srb) leží jižně od státní silnice Praha – Kostelec nad Černými lesy ve výšce 417 metrů nad mořem. Dále se zde píše, že původ Srbína sahá do 13. století, byla to malá kamenická obec. Obcí protéká potok, který napájí rybník Požár. Rybník má 3,5 ha, je dlouhý 350 metrů a hráz měří 190 metrů.

Nejstarší záznamy o obyvatelích Srbína jsou z roku 1843, kdy je zapsáno, že měl 16 domů, 72 mužů a 66 žen. Ze sčítání lidu k 1. prosinci 1930 vyplývá, že v Srbíně bylo už 40 domů a 163 obyvatel.

V roce 1958 je v Kronice výrazný zápis o tom, že se hledá nový kronikář: „Snaha rady MNV o získání obecního kronikáře byla až dosud bezvýsledná. Na schůzi dne 5. listopadu 1958 bylo odhlasováno, aby psaní kroniky obce Srbína převzal s. Jaroslav Kuchař. Ten se uvolil kroniku psát, avšak zůstalo jen při slibech. Po čase pamětní knihu vrátil ve stavu takovém, v jakém ji od MNV převzal, bez jediného zápisu a bez historického materiálu, který pravděpodobně ani nepožíval. A tak obecní

kronika asi dozná ponechání svému osudu.“ Pozn. redakce: to se však nestalo, a pan Sýkora psal kroniku i nadále.

Žernovka se začíná psát po válce

V úvodu kroniky se píše: Tato kniha obsahuje historii obce Žernovka po zdolání německé okupace, to je od roku 1945, kdy Rudá armáda spolu se spojenci zničila fašistickou německou armádu a osvobodila naši vlast z nebezpečí germanizace a zničení našeho národa.

Den 5. květen 1945, kdy vypuklo Pražské povstání, boj našeho lidu, od 5. do 9. května, kdy ohrožené Praze přispěchaly na pomoc tanky RA a zničily poslední zbytky německé armády, zůstane navždy nehynoucí památkou českého národa k znovunabytí státní a národní samostatnosti.

Košický vládní program se naplnil. Komunistická strana československá vystoupila z ilegality, a stala se jednou ze stran zastoupených ve vládě. Leč věci se nevyvíjely podle Košického programu. Brzy začali kapitalisté a buržoasní strany a velkostatkáři brojiti proti znárodnění průmyslu a bank, a proto došlo v únoru roku 1948 k demisi vlády. Do čela vlády byl zvolen Klement Gottwald, předseda komunistické strany Československa, lid začal obhajovat svá práva a uchopil se řízení státu.

Jaký tyto události měly vliv na venkov, to se snaží tato kniha vylíčit, život na vsi, život lidu pod vedením KSČ.

Zpracovala Renáta Kiara Vargová

Slovem i obrazem z naší obce

Dokončení ze strany 4

prací děti z 2. stupně školy připravily pro drobné ptactvo závěsy z plodů ovoce. Akce se všem líbila, začal jí advent v Základní škole Mukařov.

Radoslava Kulhánková, ZŠ Mukařov

Výlet za vůní perníku

Kdo se chce podívat, jak se vyrábí perník? Tak já vám poradím! Nejlepší je to v Počepicích u Sedlčan. Jeli jsme tam jednou se školou. Mají tam skvělé průvodkyně a ozdobili jsme si tam vlastní perník. A mají tam občůdek s dobrotami, na co si vzpomenete a není to moc drahé. Určitě se tam jeďte podívat! Stojí to za to!

Zuzka Daňková, žákyně 3.B

Zimní aktuality ze školky

Měsíc prosinec byl ve školce ve znamení návštěvy Mikuláše s jeho družinou, třídních besídek a užívání si kouzelné předvánoční atmosféry. Tímto děkujeme žákům ze ZŠ Mukařov, kteří nám a dětem připravili velmi pěkné dopoledne. Poděkování patří také rodičům, kteří nám pomohli s přípravou dobrot na besídky, i za pomoc při spolufinancování vánočních dárků, které dětem přinesl Ježíšek do školky. V měsíci lednu, jako

již tradičně, čeká naše předškoláky začátek intenzivní přípravy k zápisu do 1. třídy. Zápis v místní škole, kam se většina dětí z naší školky chystá, je plánován na 18. 4. 2018.

Také si užíváme zimních radovánek, které děti baví nejvíce. Ve třídách zkusíme pokusy se sněhem a ledem a také nezapomínáme na zvířátka v lese, kterým v rámci dopoledních vycházek nosíme suché pečivo.

Naše školka se také zapojila do projektu „Šablony pro MŠ Mukařov“, který je spolufinancován Evropskou unií a podporuje rozvoj čtenářské a matematické gramotnosti, kvalitnější vzdělávání dětí a žáků ohrožených školním neúspěchem a společné vzdělávání. Součástí programu je i podpora osobnostního a sociálního rozvoje pedagogů, sdílení zkušeností a personální podpora škol.

Helena Müllerová, MŠ Mukařov

KKCM uvádí... Křeslo pro hosta

Žijí mezi námi osobnosti kulturního i politického života. Žijí mezi námi lidé známí i méně známí. Žijí mezi námi i lidé, o kterých se toho moc neví, a přitom dokázali velké věci a umí o nich zajímavě vyprávět.

Takové sousedy z Mukařova a blízkého okolí

Čtenářské ohlasy

Vážená redakce,

v lednu 2018 jsem oslavil 65. narozeniny. Podstatná část mého života je spjata s lokalitou Mukařova. O dění zde se stále zajímám, a jsem proto pravidelným čtenářem Obecního zpravodaje pro Mukařov, Srbín a Žernovku.

V čísle 5/2017 mě velmi zaujal článek „Autosalon a servis KIA“. Jsem totiž zakladatelem, bývalým společníkem (50%) a jednatelem společnosti DOLNIS s.r.o. (viz Výpis z obchodního rejstříku: DOLNIS s.r.o., odd. C 103682), a to od roku 2004, kdy vznikla, do roku 2006.

V tomto rozhovoru se nachází tolik nepřesností a informací, které neodpovídají skutečnosti, že jsem se rozhodl na článek reagovat.

Velmi působivá je odpověď na třetí otázku, kde je vylíčeno, jak na „holé louce“ jezdí podnikatel s kolečkem s cihlami a vlastníma rukama (za pomoci rodiny) buduje v Srbíně autoservis. Ve skutečnosti společnost DOLNIS s.r.o. nabyla tento dokončený a zkolaudovaný autoservis kupní smlouvou ze dne 26. 6. 2007, zapsáno příslušným katastrálním úřadem pod číslem jednacím V-6724/2007-209, právní účinky vkladu 3. 7. 2007.

Prodávajícím jsem byl já a otázky plnění, ve skutečnosti spíše neplnění podstatných náležitostí kupní smlouvy ze strany společnosti DOLNIS s.r.o., zde nebudu rozvádět. Jedno je však jisté, pan Dolinek ani jeho rodina se na

bychom vám rádi blíže představili. Pravidelně, každý druhý čtvrtek v měsíci, usedne někdo takový do Křesla pro hosta v Kulturním a komunitním centru v Mukařově, aby se s námi podělil o své znalosti, zkušenosti a zážitky.

Jména konkrétních hostů najdete na webu www.kkcm.cz a na plakátech v obci. Vstup je zdarma. Těšíme se na vás.

Eva Brůhová a Kateřina Čadilová, KKCM

Kavárnička v Potkávárně

Pravidelně poslední čtvrtek měsíce, vždy od 17.00 se koná Kavárnička v Potkávárně. Příjemné posezení s občerstvením je obohaceno doprovodným programem.

Program na první polovinu roku 2018:

Leden: Promítání dokumentárního filmu

Únor: Beseda nejen o zahradě s Františkem Polesným

Březen: Přednáška s promítáním fotografií o cestě Renáty Kiary Vargové na Srí Lanku

Duben: Putování po Asii

Květen: Historie Mukařova a starověké cesty Středočeského kraje

Červen: Beseda s Františkem Polesným

Eva Hegyiová, Mukařovsko

výstavbě budovy nepodílela. Lze pouze konstatovat, že pracovali pro společnost DESSO a za to dostali vždy řádně zaplacenou.

Rovněž k úvodu článku, kde se podnikatel Dolinek vyznává ke svojí lásce k autům, kdy tvrdí: „Podnikání jsem rozšířil o autopůjčovnu a doma jsem měl autoservis. Tak v tomhle oboru začínal snad každý,“ si dovoluji poznámku a upřesnění, že se ve skutečnosti jednalo o autopůjčovnu a vozidla firmy DESSO, spol. s r.o., jejímž jsem byl jediným společníkem, a pan Dolinek st. pro tuto společnost pracoval na živnostenský list.

Nebyla to tedy jeho autopůjčovna a jeho majetek, jak by šlo z odpovědi usuzovat. Ano, svoje podnikání rozšířil o autopůjčovnu, ale faktem je, že autopůjčovnu cizí, což se v textu ztrácí.

Také by bylo zajímavé vypátrat informaci, kde a kdo vlastně měl v Praze „...původně velký areál s prodejnou a servisem“, jak se uvádí ve druhém odstavci, ze kterého vyplývá, že pan Dolinek zde nabízel především „Nissan“. Možná byl zaměstnancem a vlastníkem byl někdo jiný a tento stav, jak je i výše ve spojení s firmou DESSO uvedeno, pan Dolinek velmi rád nazývá vlastním podnikáním.

Ještě bych rád přidal poznámku, že v souvislosti popisovaného podnikatelského úspěchu pana Dolinka, si zaslouží zmínku i zaměstnanci společnosti DOLNIS s.r.o., zejména pan Bohumil Švec.

František Šubrt

Sto let prožitých v optimismu, vděčnosti a víře

V Domově pro seniory kardinála Berana v Mukařově žije paní Růžena Típková, která loni v prosinci oslavila sté narozeniny. Je tedy ještě o něco starší než naše republika, a během rozhovoru vzpomínala na historii svého života v kontextu toku dějin. Často se smála, na uplynulé roky nahlíží s láskou a vděčností.

Jak vzpomínáte na svoje dětství?

Narodila jsem se ve vesnici u Náchoda jako nejmladší z pěti sourozenců. Měli jsme blízko do Orlických hor, které jsem milovala. V našich zemích tehdy vládl císař Karel I. Okolo Náchoda bylo hodně textilních továren, kde pracovala velká část naší i rodiny. Chleba měli většinou jen ti, kteří chodili do práce. Já byla s maminkou doma, tak jsme jedly většinou brambory a kyselo. První nové oblečení jsem dostala, až když mi bylo 16 let, do té doby jsem měla vždy všechno zděděné po sourozencích. Ale nikdo v rodině si nestěžoval, hlad jsme neměli, byli jsme skromná, věřící rodina. V roce 1921 jsme získali sedm korců kopcovité půdy, kde jsme pěstovali brambory a žito. Brambory byly výborné, a od té doby jsem pak už nikdy tak dobré nejedla.

Když jsem měla na to věk, začala jsem také chodit do továrny. Pan farář si ale všimnul, že mám jiné zájmy, a díky němu mi Charita zaplatila studium ošetrovatelství v církevní škole v Hradci Králové.

Čemu jste se profesně věnovala, bavilo vás to?

Dělala jsem zdravotní sestru v Charitě v Broumově, později v nemocnici v Jaroměři. Měla jsem tu práci ráda a byla jsem i oblíbená. Dokonce tehdejší pan ředitel si nenechal píchnout injekci od nikoho jiného než ode mě. V náchodské nemocnici jsem pracovala jako staniční sestra. Byla jsem však věřící a nikdy jsem nevstoupila do komunistické strany, ani jsem se neúčastnila žádných propagandistických akcí, a na malém městě jsem to měla těžké. Tak mi někdo poradil, abych šla do Prahy, že tam se to ztratí. Je tam víc lidí a nebudu se svou vírou v Boha tolik vyčínat.

Máte děti, rodinu?

Děti nemám, vdávala jsem se až v pozdním

věku. V Praze v nemocnici jsem potkala svého manžela, žili jsme spolu spokojeně v domku v zahrádkářské kolonii v Praze. Když kolem nás začali stavět paneláky, tak jsme se museli přestěhovat. Vždy jsem hledala bydlení, kde bude zahrada, milovala jsem zahradu a práce na ní, uměla jsem pojmenovat mnoho rostlin a znala jsem i jejich latinské názvy, ale už jsem je zapomněla. Moji starší sourozenci již nežijí.

Měla jsem tady nejlepší kamarádku, která byla o deset let mladší než já, ale ta již také zemřela.

Měla jste kromě zahrady nějaké další koníčky?

Mě těší všechno. Bavilo mě vařit, a myslím, že to bylo i dobré (*smích*). Dělala jsem vynikající štrúdl, křupavý, z legrace říkám, že nejlepší štrúdl, který jsem jedla, byl ten, který jsem upekla sama. Bavila mě i moje profese, vnitřní sílu ke všemu mi dává víra v Boha. Jinak mě baví všechno, dříve jsem si u práce stále zpívala.

Na jaké období ze svého života vzpomínáte nejraději?

To se nedá takhle říci, každá doba měla svoje. Asi bych o tom musela více přemýšlet. Náročné období bylo, když byly války. Za druhé světové války jsme museli pracovat v cihelně, bylo to u zámku u Opočna, který patřil hraběti Colloredu-Mansfeldovi, Němci jeho rod během války dost pronásledovali. Dodnes jeho potomkům nebyl zámek v Opočně vrácen a to považuji za nespravedlnost. Všichni jsme měli radost z roku 1989, ale nemám pocit, že by dnes byla výrazně lepší doba. Vždycky je to o lidech a věřím, že nová generace bude už lepší, ta stávající stále v sobě nese stopy totality.

Máte nějaký recept na dlouhověkost?

No, řekla bych, že je to skromnost. A pak taky radovat se z věcí okolo, kolem nás jsou samé zázraky a málokdo je vidí. Všichni se dnes

honí za penězi a hmotnými statky a neumějí se radovat a těšit z maličkostí. Mně také hodně pomáhala a pomáhá víra. Často jsem sice kvůli víře byla i znevýhodněná, ale nic jsem si z toho nedělala.

Cítíte se zdravá, stonala jste někdy?

Nepamatuji se, že bych byla nemocná, jen mě trápí kolena, asi revma, to mám po tatínkovi. V poslední době už hůř slyším, mám naslouchadlo, a také mi už tolik neslouží oči. Ale jinak si dojdu, kam potřebuji, v létě ráda zajdu ven do zahrady. Neberu ani léky, jen nějaké podpůrné prostředky.

Jak vypadá váš den, co máte ráda?

Vstávám v pět hodin, mám práci s nasazením naslouchadla, dělám ranní hygienu. Ve čtvrt na osm máme snídani, od deseti pak mši svatou v kapli, v poledne oběd. Po obědě jdu někdy na procházku, jindy si zdřímnu. Míváme také pravidelná čtení nebo nějaký program, od půl páté je pak večere.

Večer se ráda koukám na televizi, mám ráda například Marka Ebena nebo Aleše Hámu, líbí se mi pořad s názvem Kde domov můj. A pak mám také moc ráda zeleninové saláty (*smích*). Mám tu kočku, která už měla přede mnou několik majitelů, kteří zemřeli, tak jsem se jí ujala. Vzájemně si zpřijemňujeme den.

Co byste vzkázala čtenářům?

Myslím si, že by lidé měli hledat to hezké kolem sebe, být na sebe hodní, smát se, nezaměřovat se na to, co se jim nelíbí, ale hledat to, co je hezké. Děkovat za to, co máme. Třeba svobodu, měli bychom si jí vážit. Osobně mi pomáhá víra, přináší mi radost a spokojenost.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně zdraví do dalších let.

Renáta Kiara Vargová, Petra Batók
foto: Renáta Kiara Vargová a archiv
Růženy Típkové

Ohlédnutí za rybovkou

V předvánočním Obecním zpravodaji jste se mohli dočíst o koncertním i mešním provedení Rybovy mše vánoční, které má v Říčanech, Ondřejově a dalších blízkých obcích již více než čtyřicetiletou tradici. Tvoří jej zpěváci a instrumentalisté z blízkého okolí, kteří se pravidelně koncem roku sejdou, aby se viděli, pozdravili a zamuzicírovali si při nejkrásnějších svátcích roku. Možná se přímo podíleli i někteří z vás či vašich sousedů.

Touto cestou vám všem srdečně děkujeme hlavně jménem dětí, na něž zaměřujeme své úsilí. Při našich produkcích probíhají již tradičně sbírky, jejichž výtěžek je věnován např. Dětskému domovu ve Strančicích, Oddělení dětské onkologie a hematologie v Motole nebo na dálkovou adopci směřující do rozvojových krajín na tolik potřebnou podporu vzdělávání. Říká se, že sdílená radost je radost vícenásobná a o ozdravném účinku zdravotním i společenském také nelze pochybovat.

Takže, vážení přátelé, ještě jednou srdečný dík vám všem, kteří jste přispěli k rozzáření dětských očí.

A ještě pozvání – naše uskupení je stále otevřeno novým členům. Pokud si tedy s námi také chcete zahrát či zazpívat, není nic snazšího – napište na e-mail vydrar@razdva.cz.

S přáním všeho dobrého v nadcházejícím roce

Pepík Zicha a Štěpán Vydrař

Ing. Miroslav Doležal
znalec - oceňování nemovitostí
 nabízím:
 ocenění nemovitostí pro daňové účely, např.:
 - daň z nabytí nemovité věci
 - odpisy hmotného majetku
 - převod do majetku firmy
 ocenění nemovitostí pro dědické řízení
 ocenění nemovitostí jako podklad před prodejem
 pomoc při realizaci prodeje
 poradenství týkající se maximálního zhodnocení nemovitosti
tel. 607 800 224
m_dolezal @ email.cz

Český výrobce čisticích prostředků a distributor hygieny se sídlem v Říčanech hledá do svého týmu

SKLADNÍKY

POŽADAVKY:

- schopnost zvládat fyzickou práci
- pečlivost
- výhodou práce se čtečkou a průkaz VZV

NABÍZÍME:

- práci na HPP – jednosměnný provoz (po-pá)
- místo výkonu práce – nová moderní hala Tehovec

V případě zájmu pošlete své CV na mail: burdova@alfaclassic.cz nebo doručte na adresu: Alfa Classic, a.s. Černokostelecká 740, 251 01 Říčany.

DIVADELNÍ SOUBOR DIPONA
 VE SPOLUPRÁCI S OU LOUŇOVIC
 POŘÁDAJÍ V SÁLE HOTELU U SV. HUBERTA

ÚNOR 2018

4. února 15.00 hod. NEDĚLE	O PRINCEZNĚ MAJOLENCE Jak se koště tiše vznesl a rychlé boty běhají v lese	DS TYL Čelákovice 40,- / 60,- Kč
17. února 19.00 hod. SOBOTA	NA ÚTĚKU Z hádky na nočním stopu o první auto se zrodil příběh dvou zcela odlišných žen	DIVADLO NA VÍSCĚ Hořovice 100,- Kč
25. února 15.00 hod. NEDĚLE	ZASKOČENÁ KOST Pohádka o rybářovi, rybičce a kouzelné – zaskočené kostičce	DIVADLO INKOGNITO Praha 40,- / 60,- Kč

objednávky a bližší informace
rezervace@dipona.eu

POHÁDKOVÝ KARNEVAL MUKAŘOV

10. 3. 2018 / 14 – 17:00 HOD

ANIMAČNÍ PROGRAM PRO DĚTI
SOUTĚŽNÍ STANoviŠTĚ
DISKOTÉKA V MASKÁCH
MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ
VÝHERNÍ KOLO ŠTĚSTÍ
POHÁDKOVÝ HOST

Vstupné: děti 30 Kč, ostatní 50 Kč
 Sokolovna Mukařov, Školní 139

Blahopřejeme

Významná životní jubilea v lednu a únoru 2018 slaví:

Mirko Berný
 Danuše Brabcová
 Miluše Güntherová
 Josef Hladký
 Štefan Hošek
 Marie Hromníková
 Eva Kačerová
 Jaroslava Kapustová
 František Klégr
 František Křepelka
 Jaroslava Lemenová
 Karel Medek
 Jiří Nekolný
 Věra Ostrýtová
 Naděžda Seidlová
 Marie Uhlíková
 Jindřich Urban

Omlouváme se panu Františku Loidlovi za zkomolení jména v minulém zpravodaji.

Kalendárium

Kulturní a komunitní centrum:

14. 2. od 17.00 Plánování sociálních služeb na Říčansku – veřejné setkání

22. 2. od 17.00 beseda nejen o zahradě s Františkem Polesným

8. 3. od 18.00 Křeslo pro hosta (viz www.kkcm.cz)

29. 3. od 17. 00 Přednáška Renáty Kiary Vargové o cestě na Srí Lanku

Dipona u Sv. Huberta (Louňovice):

17. 2. od 19.00 Na útěku – Divadlo na víscie Hořovice

25. 2. od 15.00 Zaskočená kost (pohádka) – Divadlo Inkognito Praha

Sokolovna Mukařov:

9. 2. od 20.00 Školní ples

10. 3. od 14.00 Pohádkový karneval

Srbín náves – hřiště:

18. 3. od 15.00 Vynášení Morany

Poznamenejte si nové telefonní číslo na poštu v Mukařově:

954 225 162

Poplatky – kdy, kde a zač

První měsíce nového roku jsou spojeny s povinnostmi hradit nejrůznější poplatky. Na co bychom neměli zapomenout?

Poplatek za psa

Poplatek platí držitelé psů jednou ročně, a to vždy od 1. do 31. ledna. Za jednoho psa zaplatíte 200 Kč, 250 Kč za každého dalšího psa (jde-li o stejného majitele).

Pokud máte nárok na snížený poplatek, tzn. jste držiteli invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je pro vás jediným zdrojem příjmu), platíte pouze 100 Kč a za každého dalšího psa 125 Kč.

Poplatky je možné uhradit v kanceláři obecního úřadu nebo bankovním převodem na bankovní účet: 177966230/0300. Variabilní symbol se v takovém případě skládá ze tří, popř. čtyř číslic, a to dle následujícího vzoru:

Číslice označující část obce, ve které bydlíte, a čísla domu. Jednotlivé části se označují: Mukařov 7, Srbín 8, Žernovka 9. U rekreačních objektů uveďte před číslem domu 0. Příklad: Žernovka chata č. 18 = 9018.

Do zprávy pro příjemce napište PES a rok, za který platíte.

Poplatek za svoz komunálního odpadu

Poplatky za komunální odpad se od loňského roku mírně zvýšily. **Poplatky se hradí bezhotovostně na základě faktury, kterou dostanete domů v papírové podobě, nebo hotově v kanceláři OÚ Mukařov.**

Za nejběžnější popelnici o objemu 120 l vyváženou každý týden zaplatíme v roce 2018 2500,- Kč. Při svozu jednou za dva týdny ušetříme 800,- Kč. Nejlevněji pořídíme svoz odpadu při nádobě 80 l a svozu jednou za dva týdny, cena je pak 1500,- Kč. Ještě levnější mají svoz odpadu majitelé

rekreačních objektů – ti si mohou vybrat mezi popelnici vyváženou desetkrát během čtvrtletí a pytlkem s deseti svozy. Oboje je vyjde na rovných 800,- Kč.

Všechny ceny a doplňující informace najdete na webových stránkách obce.

Do komunálního odpadu nepatří bioodpad. Pro ten jsou určeny speciální nádoby. Pokud se při svozu komunálního odpadu najde bioodpad ve nádobách na směsný odpad, svozová společnost takovou nádobu nevyveze.

Připravila Eva Hegyiová

Kam míří poplatky za psy?

Možná i vy vlastníte psa, kterého chováte téměř výhradně na svém pozemku a ptáte se, proč i tak za něj musíte platit místní poplatek. Z facebookové skupiny Mukařov – Srbín – Žernovka na podobný dotaz odpovídal starosta Rudolf Semanský:

„Poplatek za psa (a v Mukařově je proti okolí opravdu nízký) je poplatek stanovený obecně závaznou vyhláškou na základě Zákona o místních poplatcích. Obec z něj následně hradí náklady spojené se zajištěním toulavých nebo zaběhnutých psů, likvidaci zvířat, která se stala obětí dopravní nehody, výrobu evidenčních známek, veškeré úkony spojené s jejich evidencí, nebo třeba nákup sáčků na likvidaci psích exkrementů. Za nejpodstatnější ale považují, že u žádného psa nelze vyloučit jeho zaběhnutí. A to je asi nejpodstatnější důvod výběru poplatku – náklady na, pokud možno, zajištění návratu psa majiteli.“

řov (Příčná 61). Pokud budete mít zájem o další spolupráci na projektu, nabízíme účast v pracovních skupinách seniorů, zdravotně postižení, rodina, děti a mládež a ohrožení sociálním vyloučením. Pracovní skupiny budou mít za úkol stanovit priority a cíle zvolených cílových skupin a definovat problematické okruhy a zdroje. Bližší informace na veřejném setkání, popř. na socialni.planovani@ricansko.eu, tel. číslo 727 886 653. Těšme se na setkání a vaše názory.

Veronika Vítkovská, koordinátorka projektu

Evropská unie
 Evropský sociální fond
 Operační program Zaměstnanost

Přidejte se k našim plánům

Jste uživatelem sociálních služeb? Nebo sociální služby využívá někdo z vašich blízkých a vy s nimi máte osobní zkušenost? Nebo se prostě jen o sociální služby zajímáte a není vám jedno, jakým směrem se bude ubírat rozvoj služeb v našem regionu? Přidejte se do našeho týmu, který realizuje projekt Komunitního plánování sociálních služeb na Říčansku. Právě pro vás organizujeme veřejná setkání po celém regionu.

Přijďte se s námi podělit o své zkušenosti, rady a návrhy. Budeme diskutovat **ve středu 14. února od 17:00** v prostorách **Kulturního a komunitního centra Mukařov**